

вличало друго нѣщо: широкото поле за дѣятелностъ между емиграцията, която въ Исмаилъ се броела на прѣсти. „Онова куче, пишелъ му Паничка отъ Браила, си налѣгна парцала. Ела тука: има работа“. Въ началото на м. августъ 1868. Ботийовъ се домъкналъ въ Браила, за да тегли кайша на глада и на мизерията. Работа въ печатницата на Паничка имало колкото за „господаря“; затова, съ цѣль да подпълни съ нѣщо своя бюджетъ, Христо Ботийовъ се принудилъ да поеме коректорска длѣжностъ въ редакцията на в. Дунавска Зора, печатанѣ у Паничка, но редактиранѣ отъ Войникова. Тази длѣжностъ той бѣше поелъ още прѣзъ началото на февруари 1868. год. Двата български вѣстника, издавани въ Браила, се нуждаели отъ „сили“, т. е. отъ сътрудници или „помагачи“, а както Войниковъ, така и Ангелаки Савичъ, редакторъ на вѣст. „Хитъръ Петъръ“, съэрѣли тая „сила“ въ лицето на Ботийова. Но гагаузкото произходение на Савича, както и глупавото направление на неговия вѣстникъ, не привличали Ботийова<sup>1)</sup>. Той оти-

<sup>1)</sup> Какво е било личното мнѣние на Ботийова за редакторът на тоя вѣстникъ, се вижда отъ слѣдното обрѣщение, написано безъ съмнѣние отъ него, бидейки въ редакцията на в. „Независимостъ“: „Г-ну Ангелаки Савичу въ Браила. Послѣдниятъ брой на вашия достохваленъ хлапарь „Хитъръ Петъръ“ е до толкова ядовитъ и до толкова остроуменъ, щото жителите отъ Баламукъ сѫ се рѣшили да ви поднесатъ адреса и да ви дадатъ седмогодишна президентска власть. Сиромахъ, г. Савичъ! И това юродствующе кречетало по нѣкогашъ прави добро! Ако Браила да не би отгоила тоя вѣчно брѣмъчи брѣмбарь, то глупостъта никога не би могла да триомвира въ всичкото свое величие. Ние съвѣтоваме г. Паничка да туря всѣка заранѣ по малко ледь на президентовата глава, защото почти всичкитѣ грѣцки философи сѫ умрѣли отъ бѣсь“ (в. Независимостъ, 1874. г. брой 44). За да напише това обращение къмъ Савича, редакторъ на „Хитъръ Петъръ“ и Паничка, неговъ издавателъ, послужили Ботийову нѣкои и други безсолни закачки — макаръ и анонимно — по адресъ на независимиститѣреволюционери (вижъ в. „Хитъръ Петъръ“ отъ мѣсеца августъ, 1874. грдина).